

Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) kunde være med til at stille en saadan Ændring, thi han forudsatte ikke, at disse ærede Medlemmer nærede Tillid til det nuværende Ministerium. Derimod mente den højtærede Landbrugsminister at være berettiget til at gaa ud fra, at jeg i saa Henseende stod noget anderledes, idet han forudsatte, at jeg hørte til de Medlemmer her i Salen, som nærede Tillid til dette Ministerium. Deri har den højtærede Minister Ret. Jeg nærer Tillid til dette Ministerium. Men Sagen er jo den, at den højtærede Minister, idet han forlanger, at vi skulle beholde Lovforslagets § 4, ønsker af mig, at jeg ikke blot skal nære Tillid til dette Ministerium, men ogsaa til det kommende, uden at vide, hvem det er, som kommer efter, thi Lovforslagets § 4 bliver jo staaende, selv om dette Ministerium af en eller anden Grund maatte vige. Vi have ingen som helst Vished for, naar denne Paragraf bliver benyttet. Vi have slet ingen Sikkerhed for, at denne Bestemmelse i det hele taget vil blive benyttet af det nuværende Ministerium. Hvis jeg vidste, at dette Ministerium vilde leve saa længe, indtil denne Paragraf var benyttet, vilde jeg ikke have saa megen Betænkelighed, som jeg nu har derved, at denne Bestemmelse rækker videre end til dette Ministerium.

Det glæder mig imidlertid, at den højtærede Minister erkender, at Bibeholdelsen af Lovforslagets § 4 er et Udtryk for en stor Tillid — han brugte netop det Udtryk — ikke blot til Finansministeren, men til hele Ministeriet. Men naar den højtærede Minister glædede sig over, at der er et Tillidsforhold til Stede mellem Folketinget og dette Ministerium, bør Ministeren ikke glemme, at saa bør Regeringen ogsaa vise Tillid til dette Ting og til Rigsdagen. Men det forekommer mig, at den højtærede Minister i det Standpunkt, han her har indtaget, ikke viser den rette Tillid til Rigsdagen, idet han ikke gaar ud fra, at naar der en Gang bliver Tale om at optage Statslaan, vil dette Ting og Rigsdagen i sin Helhed indtage et forstandigt Standpunkt over for et saadant Spørgsmaal. Denne Tillid til Rigsdagen har Ministeren ikke, og den synes jeg, han burde have. Her bør Tilliden saa vidt muligt være gensidig, og har Regeringen ikke et saadant Tillidsforhold til Rigsdagen, vil det ganske vist være vanskeligt for den ikke blot at opnaa Ret til at optage Statslaan, men overhovedet til at re-

gere. Jeg har derfor været med til at foreslaa, at § 4 i Lovforslaget skulde udgaa, ikke for at vise Mistillid til Regeringen, det kunde ikke falde mig ind, men fordi det er min Mening, at det er Rigsdagens Pligt at bevare sin Medbestemmelseret over for alt, hvad der vedrører Statens Finanser. Det fraskriver Rigsdagen sig her, ikke blot over for denne Regering, men over for enhver kommende Regering, thi enhver kommende Regering kan benytte denne Paragraf, forudsat at den ikke bliver benyttet af denne Regering, og derfor have vi ingen Sikkerhed.

Hvad nu det andet Standpunkt, jeg har indtaget, angaar, synes den højtærede Landbrugsminister ikke rigtig om, at jeg har brugt det Udtryk i mit Foredrag i forrige Møde, at naar man tager Tienden fra en Godsejer ved Tygangsaflysning, betaler man det femogtyvedobbelte, men naar Bønderne skulle afløse deres Tiende, som de selv have indkøbt, behandler man dem anderledes. Jeg har ikke villet bruge det Billede, som jeg da brugte, for at benytte et Stikord om Godsejere og Bønder. Jeg ved vel, at naar en enkelt Mand eller et Konsortium ejer en Tiende, bliver Forholdet det samme som, naar en Godsejer afstaar en Tiende. Men jeg tror, som nævnt i mit første Foredrag, at det vil være vanskeligt for Folk at forstaa, at en Godsejer skal have sin Tiende betalt med det 25-dobbelte, naar den bliver afløst i det Sogn, hvor han ejer Tiende, medens Bønderne ikke maa faa nogen som helst Godtgørelse af Statskassen, naar en lignende Tiendeaflysning i Nabosognet finder Sted, og denne ejes af Bønderne selv. Den højtærede Minister har ikke Ret, naar han mente, at jeg benyttede dette Udtryk for at fremsætte et Stikord. Den højtærede Minister var saa venlig at give mig Skudsmaal for, at jeg var en Mester i at bruge Stikord. Jeg ved for Resten ikke af, at jeg har erhvervet noget Mesterskabsbælte paa dette Felt; men i alt Fald ved jeg, at det ikke har været min Mening her at bruge noget Stikord. Hovedsagen for mig har kun været at fremstille den Forskel, Lovforslaget faktisk gør mellem dem, der eje andres Tiende, og dem, der eje deres egen Tiende, og det kan jo ikke nægtes, at der er betydelig Forskel i saa Henseende.

Den højtærede Minister vilde berolige mig og sagde, at Loven ikke vedrører Tiendeejere, uden for saa vidt at man tog noget fra dem. Men den højtærede Minister mener, at det gøre vi ikke over